

LAJOS
ÜGYVÉDI IRODA

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 70.	
FŐLÁSTROMSZÁM KEZDŐIRATON	
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2020 SZEPT 16.
PELDÁNY:.....	IV.....
MELLÉKLET.....	KÖZTUK.....
FŐLÁSTROMSZÁM: UTÓIRATON:	

Az irat elektronikus iratról készített másolat

Alkotmánybíróság
Fővárosi Törvényszék útján
1055 Budapest, Markó utca 27.

2020 SZEPT 16.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] meghatalmazott jogi képviselőm, a Lajos Ügyvédi Iroda

[redacted] képviselőjében eljár dr. Lajos Levente ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.III.20.014/2020/2. sz. felülvizsgálati végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg azt és utasítsa új eljárásra a Kúriát, mivel a végzés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) és (7) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogot.

1

Ezúton előadom, hogy az Alkotmánybíróság 2020. 08. 17-én kézhez vett hiánypótlásra való felhívásának a jelen alkotmányjogi panasz egységes szerkezetben történő kiegészítésével eleget teszek.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

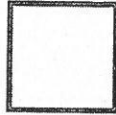
a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Indítványozó jogi képviselője útján keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszéknél a Magyar Állammal szemben 2017.12.29-én a haszonélvezeti joga jogellenes megszüntetésével okozott kár megtérítése iránt. A 36.P.25.027/2017/7-III. sz. végzésében az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy hatásköre az 1952. évi III. törvény (Pp.) 23. § (1) bekezdés b) pontján alapul, mert a követelés közhatalom gyakorlásával okozott kár megtérítésére irányul, így a per nem minősül kiemelt jelentőségű vagyoni jogi pernek. Az elsőfokú ítélet kifejezetten kimondta, hogy a per nem kiemelt jelentőségű per, amely állítást egyik fellebbezés nem kifogásolt.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.405/2019/2. sz. végzése az általános szabályok szerint tűzött ki tárgyalást, tehát nem alkalmazta a kiemelt perekre vonatkozó soronkívüliség szabályait. E végzéssel ellentétesen a másodfokú bíróság az

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 1 1 7 6 - 4 / 2020
Erkezett:	2020 SZEPT 23.
Peldány:	1
Kezelőiroda:	[Signature]

5.Pf.20.405/2019/5. számú végzésében tájékoztatta a feleket, hogy az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően a per a Pp. XXVI. fejezete szerinti kiemelt jelentőségű perek eljárási szabályainak alkalmazásával folyik. Saját végzésével ellentétben a másodfokú bíróság továbbra sem alkalmazta a kiemelt perekre vonatkozó soronkívüliség szabályait. A Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.405/2019/8/II. sz. ítélete ugyanakkor nem nyilatkozott abban a kérdésben, hogy a per kiemelt jelentőségű-e vagy sem tehát e vonatkozásban nem bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

2019. december 6. napján Indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához címezve a másodfokú ítélettel szemben. A Kúria 2020.01.29-én hozott Pfv.III.20.014/2020/2. sz. végzésével elutasította a felülvizsgálati kérelmet megkésettség okán.

A Kúria Pfv.III.20.014/2020/2. sz. végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való alapjogot.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.405/2019/5. sz. végzése ellen önálló fellebbezésre a Pp. 233. § (3) bekezdés b) pontja alapján nem volt lehetőség. A kiemelt perré minősítést Indítványozó a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.405/2019/8/II. sz. ítélete elleni felülvizsgálati kérelemben tudta kifogásolni. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2020.01.29-én hozott végzésével elutasította a felülvizsgálati kérelmet megkésettség okán. A Kúria végzése elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

2

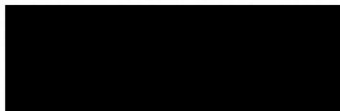
c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

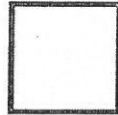
Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Kúria Pfv.III.20.014/2020/2. sz. végzését Indítványozó jogi képviselője 2020.03.31-én vette át.

Jelen indítvány előterjesztésével egyidejűleg Indítványozó igazolási kérelmet nyújt be az Abtv. 30. § (3) bekezdése alapján. Indítványozó ügyvezetője szlovákiai lakcímmel rendelkező olasz állampolgár, aki a magyar nyelvet nem beszéli. A koronavírus világjárvány miatt elrendelt be- és kiutazási korlátozások, valamint a gazdasági társaságok korlátozott működése miatt ügyvezető az Indítványozó képviselétől nem tudott határidőben gondoskodni. A fentiekben kifejtett elháríthatatlan és az Indítványozó ellenőrzési körén kívül eső okok miatt nem volt lehetséges az alkotmányjogi panasz határidőben történő benyújtása.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. § bekezdése alapján terjeszti elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében

hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Indítványozó az egyedi ügyben érintett szervezet. Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat olyan polgári peres eljárást zárt le, amelyben felperesként szerepelt. A Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.405/2019/8/II. sz. ítélete a keresetét elutasította. Az ítélet elleni felülvizsgálati kérelmet a Kúria elutasította. Ennélfogva az alapjogsérelem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettség folytán következett be.

A Kúria felülvizsgálati kérelmet elutasító Pfv.III.20.014/2020/2. sz. végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való alapjogot.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az alkotmányjogi panasz mindkét követelménynek megfelel. Az alábbi érvelés szerint a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelmét a másodfokú bíróság és a Kúria Alaptörvénynek nem megfelelő jogalkalmazása közvetlenül okozza.

3

A tisztességes eljáráshoz fűződő jog az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított olyan jog, amelynek a peres eljárás valamennyi, így a rendkívüli jogorvoslati szakaszában is érvényesülnie kell.

Az elsőfokú ítélet a pert nem kiemelt pernek minősítette. Ezt a másodfokú bíróság jogellenesen, a Pp. 253. § (3) és a 254. § (1) bekezdéseit megsértve, egy pervezető végzésben bírálta felül, amelyet Indítványozó csak a másodfokú ítélet elleni felülvizsgálati kérelemben tudott támadni. A Kúria végzése a másodfokú pervezető végzéssel összhangban minősítette a pert kiemelt jelentőségűnek, ugyanakkor nem vette figyelembe, hogy a másodfokú ítélet a per minősítésének kérdését nem rendezte, így a per minősítésére továbbra is az elsőfokú ítélet lett volna irányadó.

A felülvizsgálati kérelem jogellenes elutasítása sérti a Kérelmező tisztességes eljáráshoz való alapjogát. Az alapjogsérelem a felülvizsgálati végzést érdemben befolyásolta.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint a jogorvoslathoz való jog alapjog, része az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében védett tisztességes eljáráshoz való jognak. Az, hogy a Kúria a pertörténetet és felperesi érveket figyelmen kívül hagyva minősítette a pert kiemelt pernek, megfosztotta felperest a jogorvoslathoz való jogától. Ha a senki által nem fellebbezett és a másodfok által nem felülbírált elsőfokú minősítést vette volna figyelembe, akkor a felülvizsgálati kérelmet nem lehetett volna megkétszerezés okán elutasítani, hanem

érdemben kellett volna vizsgálni. A másodfokú bíróság és a Kúria több ponton megsértette a Pp. szabályait, ami az Alaptörvényben XXVIII. cikk (1) bekezdésében védett tisztességes eljáráshoz való jog és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében védett jogorvoslathoz való jog sérelméhez vezetett. Ezek az Alaptörvényben védett jogok a Pp. szabályain keresztül érvényesülnek. Az eljárási szabályokat be kell tartaniuk a feleknek is és a bíróságoknak is, attól lesz az eljárás tisztességes. Jelen ügyben a másodfokú bíróság és a Kúria olyan súlyos mértékben sértette meg a Pp. szabályait, ami az általunk hivatkozott Alaptörvény sérelemhez vezetett.

Az elsőfokú ítélet nem felülbírált minősítése alapján Indítványozó felülvizsgálati kérelme a Pp. 272. § (1) bekezdés értelmében határidőben előterjesztettnek minősül, azt a Kúria megkésettség okán nem utasíthatta volna el. Téves jogalkalmazása folytán a Kúria végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz való jogot és annak részjogosítványát a XXVIII. cikk (7) bekezdésében védett jogorvoslathoz való jogot.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Kúria Pfv.III.20.014/2020/2. sz. végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését:

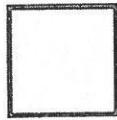
„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”*

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A másodfokú bíróság megsértette a Pp. 221. § (1), a 253. § (3), valamint a 254. § (1) bekezdését. A Kúria tévesen alkalmazta a Pp. 386/A. § (1) bekezdését, a 386/I. §-t, és a Pp. 23. § (1) bekezdésének b) pontját, amikor az ügyet kiemelt perként kezelte és megkésettség miatt elutasította a felülvizsgálati kérelmet. A felülvizsgálati kérelem a Pp. 272. § (1) bekezdése alapján határidőben előterjesztettnek minősül. A polgári peres eljárás szabályinak megsértése oly mértékű volt, ami már Alaptörvény-sértéshez vezetett. A Kúriának figyelembe kellett volna vennie azt, hogy az alsóbb bíróságok a pert nem kezelték kiemeltként és az eljárás minősítését nem lehetett volna az eljárás folyamán megváltoztatni. A Kúria végzése alaptörvény-ellenes az alábbiak szerint.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkével, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 14. cikkével, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkével összhangban rendelkezik a tisztességes eljáráshoz való jogról:

Az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke szerint: „1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. [...]”

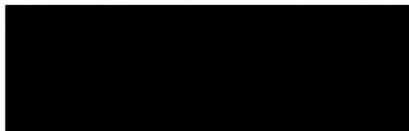
A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 14. cikke szerint: „1. A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezéseit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el. [...]”

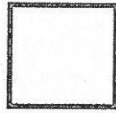
Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke szerint: „[...] Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által megelőzően létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja. [...]”

Az Emberi Jogok Európai Bírósága „mindig is hangsúlyozta a tisztességes eljáráshoz való jognak egy demokratikus társadalomban betöltött kiemelt szerepét (Airey kontra Írország, § 24; Stanev kontra Bulgária [GC], § 231). Ez a garancia „egyike az Egyezmény értelmében vett demokratikus társadalom alapvető elveinek” (Pretto és mások kontra Olaszország, § 21). Ezért a 6. cikk 1. bekezdésének megszorító értelmezése nem igazolható (Moreira de Azevedo kontra Portugália, § 66). A tisztességesség követelménye az eljárásokra teljességükben érvényes, nem korlátozódik az inter partes meghallgatásokra (Stran Greek Refineries és Stratis Andreadis kontra Görögország, § 49).” [Európa Tanács, Emberi Jogok Európai Bírósága: Kézikönyv a 6. cikkről. A tisztességes eljáráshoz való jog (polgári jogi ág). 2013. 34. o., https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_6_HUN.pdf (utolsó hozzáférés: 2020. 09. 15.)]

5

A strasbourgi fórum több alkalommal rámutatott arra, hogy „a Szerződő Államok kötelesek olyan módon alakítani a jogrendszerüket, hogy elkerüljék az eltérő ítéleteket, és kötelesek arra, hogy a megfelelő eljárási eszközökkel feloldják a súlyos ellentmondásokat (Beian kontra Románia (No. 1), §§ 37 és 39; Nejdet Şahin és Perihan Şahin kontra Törökország [GC], §§ 56-57 és 80).” [Európa Tanács, Emberi Jogok Európai Bírósága: Kézikönyv a 6. cikkről. A tisztességes eljáráshoz való jog (polgári jogi ág). 2013. 43. o., https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_6_HUN.pdf (utolsó hozzáférés: 2020. 09. 15.)] „Az, hogy egy eljárás tisztességes volt-e, az eljárás egészének vizsgálatával állapítható meg (Ankerl kontra Svájc, § 38; Centro Europa 7 S.R.L. és di Stefano kontra Olaszország [GC], § 197).” [Európa Tanács, Emberi Jogok Európai Bírósága: Kézikönyv a 6. cikkről. A tisztességes eljáráshoz való jog (polgári jogi ág). 2013. 36. o., https://www.echr.coe.int/Documents/Guide_Art_6_HUN.pdf (utolsó hozzáférés: 2020. 09. 15.)]

Az Emberi Jogok Európai Bíróságával összhangban az Alkotmánybíróság 6/1998. (III. 11.) AB határozata (ABH 1998, 91, 95.) szerint „*a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás "méltánytalan" vagy "igazságtalan", avagy "nem tisztességes".*” A 14/2004. (V. 7.) AB határozat (ABH 2004, 241, 266.) szerint „*a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.*”

Az idézett nemzetközi egyezmények és az Alaptörvény rendelkezéseit, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Alkotmánybíróság gyakorlatát összegezve a tisztességes eljáráshoz való jog az emberi méltóságból levezethető alapjog, amely szoros összefüggésben áll a törvény előtti egyenlőséggel, és érvényesül mind a bírósági, mind a közigazgatási eljárásban. A tisztességes eljáráshoz való jognak az eljárás egésze során, valamennyi fokon, a rendes és rendkívüli eljárásban is egyaránt érvényesülnie kell, nem merülhet ki az eljárási szabályoknak való formális megfelelésben. Abszolút, korlátozhatatlan jog, azzal szemben nem létezik olyan jog, érdek, alkotmányos előírás, amelyhez képest másodlagos.

A tisztességes eljárás, mint egész, több részelemből áll, sérelme a részelemek sérelmén keresztül következik be. A tisztességes eljárás főbb összetevőit, így a törvény által felállított független és pártatlan bíróság, az ésszerű időn belüli elbírálás, a jogorvoslathoz való jog vagy a nyilvános tárgyalás követelményét egyrészt az idézett egyezményes és alaptörvényi cikkek tartalmazzák. Másrészt a bírói gyakorlat is nagymértékben hozzájárult az alapjog fejlesztéséhez. Az ellentmondásokat felszámoló, következetes jogalkalmazás, az indokolási kötelezettség, az eljárás egészének vizsgálata szintén a tisztességes eljárás részelemei, amelyeknek valamennyi eljárásban érvényesülniük kell.

A tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványa a jogorvoslathoz való jog, amit az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése véd.

A tisztességes eljárás követelményére vezethetők vissza az eljárási alapelvek is. Jelen ügyben a polgári peres eljárásra irányadó rendelkezési elv és annak alapjogi vonatkozásai relevánsak. A rendelkezési elv szerint egyrészt a per a fél kérelmére indul, másrészt a bíróság a fél rendelkezéseire kötve van. Az ügyész polgári perben gyakorolható jogait korlátozó 1/1994. (I. 7.) AB határozatában [ABH 1994, 29, 35.] az Alkotmánybíróság rámutatott az elv alapjogi jelentőségére: „*Az eljárásjogi értelemben vett fél rendelkezési joga az alkotmányos önrendelkezési jog egyik aspektusa, eljárásjogi vonatkozása, amely az egyén autonómiáját érinti, illetőleg azzal kapcsolatos.*” A rendelkezési elv a fél önrendelkezési jogának legfontosabb perbeli megnyilvánulása, amelynek az eljárás valamennyi szakaszában, így a jogorvoslati szakban is érvényesülnie kell. Megsértése alapjogi szempontból az önrendelkezési jog sérelmét vonja maga után. [Kengyel Miklós: *Magyar polgári eljárásjog*. Osiris Kiadó, 2013. 37-38. o.,

https://regi.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tamop425/2011_0001_520_magyar_polgari_eljara_sjog/adatok.html (utolsó hozzáférés: 2020. 09. 15.)

A tisztességes eljárás zsinórmértékét a bíróságok kötelesek az ítélezési tevékenységük során szem előtt tartani. Ezt az Alaptörvény 28. cikke is előírja. Ennek kapcsán az Alkotmánybíróság 3/2015. (II. 2.) AB határozata [ABH 2015, 88, 89.] az alábbi megállapításokat teszi:

„[17] 2.1. Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék [ld. pl. 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33] és 28/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]]. Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell az elé kerülő ügy alapjogi vonatkozásait, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat az érintett alapjog alkotmányos tartalmára tekintettel kell értelmeznie.”

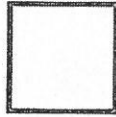
„[18] A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes.”

Indítványozó ügyében a tisztességes eljárás több részeleme sérült az alábbiak szerint. Az alább részletezett eljárási szabálysértések összeségükben és eredményüket tekintve kimerítik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében védett jogok sérelmét:

Általában a felülvizsgálati kérelem beadásának határideje 60 nap a Pp. 272. § (1) bekezdése értelmében. Kiemelt jelentőségű perekben ez a határidő 30 nap a Pp. 386/I. § alapján. A Pp. 386/A. § (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy 400 millió forintos pertárgyértéket meghaladó követelés esetén a per kiemelt jelentőségű, ha a Pp. 23. § (1) bekezdésének a) pontja szerint a törvényszék hatáskörébe tartozik. A közhatalom gyakorlásával okozott károk megtérítése iránti pereket a Pp. 23. § (1) bekezdés b) pontja utalja a törvényszék hatáskörébe, tehát az ilyen per nem kiemelt függetlenül attól, hogy a pertárgy értéke meghaladja a 400 millió forintot.

Egyik fellebbezés sem kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet nem kiemelt jelentőségű pernek minősítette az ügyet, ezért ezt az ítéleti megállapítást a másodfok nem bírálhatta volna felül az 5.Pf.20.405/2019/5. számú pervezető végzésben. A Pp. 253. § (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között változtathatja meg. Mivel azok a per nem

kiemelt minősítését nem kifogásolták, az elsőfokú ítélet ilyen tartalmú megállapítását másodfokon nem lehetett volna felülbírálni. A másodfokú ítélet ugyanakkor nem nyilatkozik abban a kérdésben, hogy a per kiemelt jelentőségű-e vagy sem. A tájékoztató végzéssel ellentétben maga a másodfok sem kezelte a pert kiemelt jelentőségűként. A vonatkozó határidőket nem tartotta be.

A Pp. 254. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az eljárás során hozott egyéb határozatokat is felülbírálhatja, kivéve azokat, amelyek ellen fellebbezésnek nincsen helye vagy amelyek külön fellebbezéssel támadhatók meg. A 36.P.25.027/2017/7-III. sz. végzés, amely megállapította, hogy a bíróság hatásköre a Pp. 23. § (1) bekezdés b) pontján alapult, nem volt fellebbezhető, ezért másodfokon nem lehetett volna felülbírálni. A Pp. 233. § (3) bekezdés b) pontja alapján a másodfokú bíróság 5.Pf.20.405/2019/5. sz., pervezető végzése ellen fellebbezés előterjesztésére nem volt lehetőség. Ezért a Pp. 222. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróságot e végzés tekintetében indokolási kötelezettség nem terhelte.

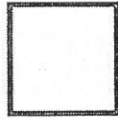
Ugyanakkor az ítéletben a másodfokú bíróságnak ki kellett volna térnie arra, hogy miért minősítette kiemelt jelentőségűnek a szóban forgó pert. A másodfokú bíróság megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésébe foglalt indokolási kötelezettségét azzal, hogy ítéletében nem rendezte a per minősítésének a kérdését.

A pervezető végzés önálló megfellebbezését az eljárásjogi szabályok nem tették lehetővé. Ezért Indítványozó a másodfokú ítélet elleni felülvizsgálati kérelemben hivatkozhatott először a másodfokú bíróság eljárási szabálysértésére. Jelen per esetében a felülvizsgálati kérelem benyújtásának határidejére a Pp. 272. § (1) bekezdése lett volna irányadó. Ezért a Kúria nem utasíthatta volna el a felülvizsgálati kérelmet megkésettésre hivatkozással.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.” [7/2013 (III.1.) AB határozat, 34.] A másodfokú bíróság ítélete nem rendezte a per minősítésének kérdését. A Kúria végzése az eljárási törvényt megsértve utasította el a felülvizsgálati kérelmet azzal az indokolással, hogy az megkésett.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint amennyiben a jogalkotó biztosít rendkívüli jogorvoslatot, úgy ennek az eljárási szakasznak is meg kell felelnie a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó követelményeknek [3027/2018. (II. 6.) AB Határozat, 14.]. Az Alkotmánybírósághoz hasonlóan az Emberi Jogok Európai Bírósága is rámutatott arra, hogy amennyiben léteznek fellebbviteli bíróságok egy adott állam jogrendszerében, elvárás az állammal szemben, hogy a peres felek e bíróságok előtt is élvezzék a tisztességes eljáráshoz fűződő garanciákat (Andrejeva kontra Lettország, § 97). Indítványozó részére e garanciákat a felülvizsgálati eljárásban nem biztosították.

A fent részletezett eljárási szabálysértések miatt sérült az Indítványozó tisztességes eljáráshoz, és különösen a jogorvoslathoz való joga. A Kúria a másodfokú bíróság eljárási szabálysértéseit, így a per eltérő minősítését, a rendelkezési elv és az indokolási kötelezettség megsértését figyelmen kívül hagyta. A Kúria azt sem tartotta szem előtt, hogy Indítványozó a felülvizsgálati kérelmet az előírt határidőben terjesztette elő. A Kúria a jelen ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, döntése nem áll összhangban a tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalmával.

Összegezve kérelmezőnek az az álláspontja, hogy a jelen kérelemben hivatkozott eljárási szabálysértések összességükben olyan súlyúak, amelyek az alaptörvény hivatkozott sérelméhez vezettek.

A Kúria Pfv.III.20.014/2020/2. sz. végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését:

9

Az Indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya. (Melléklet)

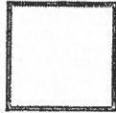
c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

1. Indítványozó cégkivonata
2. Fővárosi Törvényszék 36.P.25.027/2017/7-III. sz. végzése
3. Fővárosi Törvényszék 36.P.25.027/2017/30. sz. közbenső ítélete
4. Indítványozó és pertársai 2019.04.01-i fellebbezése
5. Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.405/2019/2. sz. végzése
6. Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.405/2019/5. sz. végzése
7. Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.405/2019/8/II. sz. ítélete
8. Indítványozó és pertársai 2019.12.06-án előterjesztett felülvizsgálati kérelme
9. Kúria Pfv.III.20.014/2020/2. sz. végzése
10. Kúria Pfv.III.20.014/2020/2. sz. végzésének átvételi igazolása

Kelt: Budapest, 2020. 09. 15.

LAJOS
ÜGYVÉDI IRODA RSZVÉNYTÁRSULÁS

A panaszos képviseletében

Lajos Ügyvédi Iroda

Lajos Ügyvédi Iroda
képv.: dr. Lajos Levente ügyvéd